

Martina Divišová se ve své diplomní práci věnovala celostudiórovému zadání městského parkovacího domu budoucnosti. Principem zadání bylo vyřešit parkovací dům, který se zapojí do organismu města, napomůže zkvalitnění veřejného prostoru, a který nabídne funkce podporující život v dané lokalitě. Součástí zadání byl i návrh budoucího využití objektu pro idealizovaný stav, kdy dojde k výrazné redukci individuální automobilové dopravy, a tedy i požadavků na parkovací stání. Vidíme v tom jeden z cílů udržitelného navrhování – flexibilní návrh, který umožňuje stavbám se adaptovat na aktuální potřeby společnosti i uživatelů.

Jedná se o práci založenou na velmi kvalitní analytické přípravě. Zásadní pro celé řešení je urbanistická rozvaha – princip rozvoje sídliště je promyšlený a srozumitelný, založený na konverzi hlavní okružní komunikace na sdílenou zónu s proměnlivými na ni navázanými funkcemi v závislosti na konkrétní lokalitě. Návrh klade důraz na kvalitní modrozelenou infrastrukturu, dobře rozmyšlena je hierarchie prostorů v rámci území. Dislokace ploch pro parkování do několika parkovacích domů „navěšených“ jak na vnější přístupové komunikace, tak na okružní sdílenou linii („náhrdelník“) je přesvědčivá a domyšlená, počet parkovacích stání diplomantka prověřila i s ohledem na platné pražské stavební předpisy.

V diplomní práci je kladen důraz na všechny aspekty udržitelnosti. Dům jako takový pracuje s principem flexibility, snaží se adresovat sociální udržitelnost, ale také ekologické aspekty (volba použitých materiálů a konstrukčních principů, rozebiratelnost částí domu atd.), pracuje s orientací ke slunci, zahrnuje prvky pro energetickou soběstačnost. V rámci širšího okolí pak diplomantka vědomě pracovala se zelení, vodou, redukcí zpevněných ploch, ale opět též s promyšlenými principy sdílení a kvalitou veřejných prostor.

Náročný úkol skloubit několik typologií a ještě vývoj funkcí stavby v čase je dobře zvládnutý, objekt navozuje dojem příjemného místa, které by skutečně mohlo fungovat jako komunitní uzel jižní části sídliště, pozitivně se zapojit do fungování čtvrti, a současně výrazně ulevit dopravě v klidu. Dům, ačkoli velký, má v rámci celé struktury sídliště dobré měřítko, jednoznačně ukazující, že jde o důležitou veřejnou stavbu, nikoli však v kontextu sousedních domů předimenzovanou. Hmotové řešení je dobře čitelné, dispozice funkční a čisté, a to jak ve variantě výchozího stavu, tak pro hypotetické budoucí využití, které je prezentované hned v několika variantách prokazujících flexibilitu návrhu, jenž by byl v budoucnu schopen reagovat na různé požadavky společnosti. Místy můžeme cítit ještě trochu nedořečený potenciál – zejm. společných prostor u budoucího stavu (např. rozsáhlé ochozy ve vyšších podlažích orientované do vnitřního atria).

Diplomantka splnila zadání a předepsaný rozsah práce. Jedná se o kvalitní práci graficky kvalitně a srozumitelně prezentovanou mimo jiné na schématech, dvojicích srovnávacích půdorysů i profesionálně zpracovaných vizualizacích.

Závěr

Martina se dokázala velmi dobře vypořádat s náročným kontextem sídliště a přinést zajímavé řešení, a to jak na úrovni měřítka celého území, tak v detailu navržené stavby a budoucích scénářů jejího využití. **Práci doporučujeme k obhajobě a navrhuje hodnocení „A“.**

doc. Ing. arch. Dalibor Hlaváček, Ph.D.
Ing. arch. Martin Čeněk, Ph.D.
Ing. arch. Tomáš Minarovič

V Praze, 2. června 2024